

23. neděle v mezidobí

týden 6. – 13. 9. 2020 ve farnosti Pozořice

POŘAD BOHOSLUŽEB:

6. 9.	ne	23. neděle v mezidobí Ev.: Mt 18,15-20 „Dá-li si říci, svého bratra jsi získal.“	7:30	za živé a zemřelé členy Orla
			9:15	za farníky + sv. křtu dítěte – Jan Titz /KOV/
			10:45	HOLUBICE: za Karla Tužína a živou rodinu
7. 9.	po		18:00	BOHOSLUŽBA O SVATÝCH /Jan Brtník/
8. 9.	út	Narození P. Marie sv. VÝR. POSV.KOV.KAPLE	18:00	KOVALOVICE: za stavitele a dobrodince kaple a za P. Ladislava Vrbňáka
9. 9.	st		18:00	SIVICE: za členy živého růžence ze Sivic
10. 9.	čt		7:00	za Tomáše Kříže, živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
			18:00	HOLUBICE: za P. Josefa Dobiáše, bratra a rodiče
11. 9.	pá		18:00	za rodiče Mojžišovy, syny Jaroslava, sestru Boženu, živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
12. 9.	so	Jména Panny Marie ZL. SOBOTA V ŽAROŠ.	11:00	BRNO - LESNÁ: SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ NOVÉHO KOSTELA
			15:00	sv. křtu dítěte – Jan Tesař /POZ/
			18:00	ŽAROŠICE: SLAVNOSTNÍ MŠE SV.
			17:15	za Antonína Mazálka, Boženu a Ladislava Haikerovy, syna Ladislava, živou a zemřelou rodinu
13. 9.	ne	24. neděle v mezidobí Ev.: Mt 18,21-35 „Neříkám ti, abys odpustil nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát.“ FARNÍ DEN	7:30	za farníky
			9:15	na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodíní s prosbou o další pomoc a za živou a zemřelou rodinu
			10:45	HOLUBICE: za Františka Andrysíka, manželku, syna a živou rodinu
			15:00	SV. POŽEHNÁNÍ
			19:00	ŽAROŠICE: POUTNÍ MŠE SV.

OHLÁŠKY:

- **VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ v nadch. školním roce:** Rozvrh hodin máte pověšený na nástěnce a na farním webu. Výuka začne v týdnu od 14. září.
- **Setkání ekonomické rady** bude ve středu od 20 hod. na faře.
- **Schůzka ministrantů od osmé třídy a starších** bude tento pátek od 17 hod. na faře. První ministrantská schůzka pro všechny bude až v pátek 18. září.
- Poslední **příprava dětí na 1. sv. přijímání** bude v pátek po (dětské) mši v kostele.
- **Příprava biřmovanců** bude v pátek od 19 hod. ve zpěvárně. Setkání s hosty – manželé Soldánovi z Dolan.
- **Úklidová brigáda před farním dnem** se uskuteční tuto sobotu od 9 hod. na farním dvoře. Už předem díky za každou přiloženou ruku k dílu!
- **DO KOSTELA NA KOLE:** Příští neděli (13. 9.) na mši svatou v 9:15 – jedině na kole! ☺
Auta i sváteční oděv nechme doma, sportovní oblečení bude výjimečně povoleno! Tím se zapojíme do celorepublikové ekumenické akce. Kola můžete nechat zaparkovaná před kostelem, kde budou během bohoslužby bedlivě střežena. Akce se koná za příznivého počasí.

- **Sbírka na Boží hrob** bude příští neděli!
- **FARNÍ DEN** se letos koná již příští neděli (13. září)! Začínáme v 15 hod., kdy bude v kostele sv. požehnání, a poté nás čeká pestrý program na farní zahradě! Můžeme se těšit na pěkné společně prožité chvíle – pozvěte kohokoliv bez rozdílu vyznání!
- **SLAVNOST 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ** bude v neděli 20. září v 9:15 hod. 1. sv. zpověď dětí a příl. ke sv. smíření pro dospělé bude v sobotu před, tedy 19. 9. od 9 hod. Budou zpovídat 4 zpovědníci – využijte tedy této možnosti!
- **SLAVNOST UDÍLENÍ SV. BIŘMOVÁNÍ** bude v sobotu 3. října ve 14:30 hod. – zavítá k nám otec biskup Pavel Konzbul.
- **HOLUBICE:**
 - *Krátká organizační schůzka rodičů prvokomunikantů r. 2021 bude dnes po mši svaté v kostele.*
 - **Rozvrh hodin náboženství:**
 - 2.+3. třída v úterý ve 13 hod. ve škole (o. Pavel)
 - 4.+5. třída v pátek v 15 hod. na faře (pí Štěpánková)
 - *Výuka začne od 15. 9.*

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI:

○ MODLITBA ZA NEMOCNÉ	kostel	každá středa	21:00 – 21:30
○ SPOLČO PRO KOHOKOLIV	fara	lichý čtvrtek (1x/14 dní)	19:30 – 21:00
○ TICHÁ ADORACE	kostel	každá sobota	18:15 – 20:30

POZNÁVÁME STARÝ ZÁKON:
ÁRON SVĚDČÍ O SVÉM BRATRU MOJŽÍŠOVI
ÚKOL NA TENTO TÝDEN: Vážít si sourozenců, prokazovat jim lásku a něco pěkného pro ně vykonat.

Katecheze pap. Františka o modlitbě (gen. audience)

č. 4 – 27. 5. 2020

Modlitba spravedlivých

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnešní katechezi věnujeme *modlitbě spravedlivých*.

Záměr, který má s lidstvem Bůh, je dobrý, ale v našem každodenním životě zakoušíme výskyt zla. První kapitoly knihy Geneze popisují postupné šíření hříchu v lidských dějinách. Adam a Eva (srov. Gn 3,1-7) pochybují o laskavých úmyslech Boha a domnívají se, že mají co do činění se žárlivým božstvím, které překáží jejich štěstí. Z toho plyne vzpoura: už nevěří ve velkomyslného Stvořitele, který touží po jejich štěstí. Jejich srdce podléhá pokušení Zlého a propadá blouznění všemohoucnosti: »Budeme-li jíst z toho stromu, budeme jako Bůh« (srov. v.5). Toto je pokušení, to je ambice, jež se vtírá do srdce. Zkušenost však vede opačným směrem: otevrou se jim oči a poznají, že jsou nazí (v. 7), bez ničeho. Nezapomínat, že pokušitel je špatný plátce, platí špatně.

Zlo se v druhé lidské generaci stává ještě pronikavější, mocnější, jak je patrné z příběhu Kaina a Ábela (srov. Gn 4,1.16). Kain, ač prvorozený, závidí bratřovi a vidí v něm soupeře, který ohrožuje jeho prvenství. V jeho srdci se usídlí zlo, a Kain jej nedovede ovládnout. Zlo začíná v srdci, kam vnáší myšlenky, které na druhého hledí zle a podezřívavě. A tak se příběh prvního bratrství končí vraždou. Myslím dnes na lidské bratrství... války, které jsou všude...

V Kainově pokolení se rozvíjejí řemesla a umění, ale také násilí, což nachází výraz v Lamechově zlověstném popěvku, který zní jako píseň pomsty: »Zabijí muže, abych pomstil svou ránu, a jinocha, abych pomstil svou podlitinu [...] Měl-li být Kain pomstěn sedmkrát, Lamech bude pomstěn sedmasedmdesátkrát« (Gn 4,23-24). Pomsta: „Udělal jsi, zaplatíš!“. To však neříká soudce, říkám to já sám. Sám ze sebe dělám soudce situace. A tak se zlo šíří jako olejová skvrna, až se zmocní všeho: »Hospodin viděl, že je mnoho lidské špatnosti na zemi a že veškeré myšlení a snažení lidských srdcí stále jen směřuje ke zlému« (Gn 6,5). Velkolepé obrazy potopy světa (kap. 6-

7) a Babylónské věže (kap.11) vyjevují, že je zapotřebí nového začátku, jakéhosi nového stvoření, které bude dovršeno v Ježíši Kristu.

A přece zachycují tyto první stránky Bible také jiný, méně nápadný, mnohem skromnější a bohabojný příběh vynahrazující naděje. Třebaže se skoro všichni chovají zvráceně a vytvářejí z nenávisti a dobývání hybnou sílu lidských dějin, existují také lidé, schopní upřímně se modlit a psát lidské dějiny jiným způsobem. Ábel přináší Bohu oběť prvotin. Po jeho smrti mají Adam a Eva třetího syna, Seta, z něhož se narodí Enoš (což znamená „smrtný“), a je psáno: »Tedy se začalo vzývat Hospodinovo jméno« (Gn 4,26). Potom se objevil Henoch, který »chodil s Bohem« a kterého Bůh vzal do nebe (Gn 5,22.24). A nakonec je tu příběh Noeho, spravedlivého muže, který »chodil s Bohem« (Gn 6,9) a před nímž Bůh pojal záměr zahubit lidstvo (srov. Gn 6,7-8).

Z četby těchto příběhů vyvstává dojem, že modlitba je hrází, útočištěm člověka před přívalem zla, jež ve světě narůstá. Aby bylo jasno, modlíme se také, abychom byli chráněni před námi samotnými. Je důležité modlit se: „Pane, prosím tě, chraň mne přede mnou samotným, před mými ambicemi a náklonnostmi.“ Lidé modlitby na prvních stránkách Bible jsou tvůrci pokoje. Autentická modlitba je totiž zbavena násilnických pudů a obrací pohled k Bohu, aby přišel a ujal se péče o lidské srdce. V Katechismu čteme: „Tuto vlastnost modlitby prožívá množství spravedlivých ve všech náboženstvích“ (KKC, 2569). Modlitba kultivuje záhon v místech, kde je lidská nenávist schopna šířit jenom poušť. A modlitba je mocná, protože přitahuje Boží moc, která vždycky dává život. Bůh je Bohem života, obrozuje.

Svrchovanost Boha tedy prostupuje řetězcem mužů a žen, kteří jsou často ve světě neuznáváni nebo odsouváni stranou. Avšak svět žije a roste díky Boží síle, kterou tito jeho služebníci přitahují svojí modlitbou. Tvoří řetězec, který nijak nerámusí a zřídka se objevuje v titulcích zpráv, ale přece má značný význam pro navracení důvěry světu!

Vzpomínám si na příběh jistého muže, jednoho předsedy vlády z minulosti, významného muže, který byl ateistou. Neměl náboženské citění, ale jako dítě slýchal babičku, jak se modlí, což mu utkvělo v srdci. A jednou, když na něho dolehla těžká chvíle, vyvstala mu v srdci vzpomínka na modlící se babičku. Začal se tedy modlit stejně jako ona a objevil Ježíše. Modlitba je vždycky řetězcem života. Množství mužů a žen rozsévá svojí modlitbou život. Modlitba - i ta nepatrná - rozsévá život, a proto je tolik důležité učit děti modlitbě. Působí mi bolest, když potkám děti, které se neumějí pokřižovat. Je třeba je naučit, jak se dělá znamení kříže, protože to je první modlitba. Je důležité naučit děti modlitbě. Potom možná pozapomenou, vydají se jinou cestou, ale první modlitby osvojené v dětství zůstávají v srdci, protože jsou zárodkem života, setbou dialogu s Bohem.

Putování Boha v Božích dějinách vedlo skrze lidi oddané modlitbě, procházelo oním „zbytkem“ lidstva, který se nepřizpůsobil zákonu silnějšího, ale prosil Boha, aby konal divy, a zejména proměňoval naše srdce z kamene v srdce z masa (srov. Ez 36,26). Modlitba otevírá dveře Bohu, který naše nezřídka kamenné srdce proměňuje v srdce lidské. Je zapotřebí hodně lidskosti. S lidskostí jde modlitba dobře.

Přeložil Milan Glaser

Převzato z: Česká sekce RV

<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=31153>

